

FörvR: beslut 2015-10-09, att ej meddela inhibition, mål nr 21679-15 (ref)

Ö 15

1 Bakgrund

Enligt 18 § första stycket revisorslagen (2001:883) gäller ett godkännande som revisor i fem år. Om en ansökan om fortsatt godkännande har gjorts före giltighetstidens utgång, fortsätter godkännandet att gälla till dess att beslut i saken har vunnit laga kraft. Enligt tredje stycket samma paragraf får Revisorsnämnden (RN) eller, efter överklagande, en domstol bestämma att ett beslut om avslag på en ansökan ska gälla omedelbart.

A-son har hos RN ansökt om fortsatt godkännande som revisor. Hans nuvarande godkännande gällde till och med den 30 juni 2015.

Skatteverket har uppmärksammat RN på att A-son har bedrivit en enskild näringsverksamhet tillsammans med sin hustru och att han därigenom har varit skyldig att redovisa och betala debiterad preliminärskatt, mervärdesskatt och slutlig skatt i verksamheten. Enligt Skatteverket har A-son vid ett flertal tillfällen under åren 2010–2015 haft underskott på sitt skattekonto, vilket har fått till följd att betalningsanmaningar har skickats till honom. Vid avstämning den 1 februari 2014 uppgick underskottet till 10 021 kr. A-sons del i den gemensamma verksamheten avslutades den 15 januari 2015 då han avregistrerades för F-skatt och mervärdesskatt.

2 RN:s utredning och A-sons uppgifter i ärendet

RN har från Skatteverket inhämtat skattekontoutdrag för A-son för kalenderåren 2010–2014 samt för år 2015 fram till och med den 27 april.

Av skattekontoutdraget framgår följande. Den 1 januari 2010 redovisades ett underskott på skattekontot med 9 439 kr. Inkomståren 2010 och 2011 betalades den debiterade preliminärskatten om 4 347 kr respektive 3 402 kr per månad för sent vid samtliga betalningstillfällen.¹ Efter gjorda inbetalningar visade skattekontot ett positivt saldo vid tre tillfällen under totalt 45 dagar under de båda åren. Övrig tid redovisades underskott på skattekontot med belopp på mellan minus 2 600 kr och minus 402 000 kr.

Inkomståren 2012 och 2013 betalades preliminärskatten om 11 553 kr respektive 501 kr per månad för sent vid tio respektive elva tillfällen. År 2014 betalades preliminärskatten om 3 361 kr per månad för sent vid nio tillfällen. Förseningarna var under år 2012 mellan sju och 67 dagar. Preliminärskatterna för tiden juni 2013

¹ För januari 2010 debiterades 9 763 kr som betalades tio dagar för sent.

till och med april 2014 betalades i sin helhet den 25 april 2014 i samband med betalningen av den slutliga skatten för inkomståret 2012. Under perioden 28 april–30 juli 2014 gjordes nio inbetalningar om totalt 123 000 kr avseende bl.a. mervärdesskatt för år 2013. Saldot på skattekonto uppgick därefter till minus 5 278 kr. Under september 2014 till och med januari 2015 gjordes månadsvisa inbetalningar sex till 17 dagar efter respektive dag då betalning skulle ha skett. Saldot var dock aldrig reglerat i sin helhet. Under denna period redovisades, efter gjorda inbetalningar, ett minussaldo på skattekontot om cirka 9 000 kr. För år 2015 debiterades ingen preliminärskatt.

Mervärdesskatt avseende år 2013 om 119 000 kr, som skulle ha deklarerats den 12 maj 2014, bokfördes på skattekontot den 30 juli 2014. Den 27 oktober 2014 påfördes en förseningsavgift avseende den för sent lämnade deklarationen om 500 kr.

Den slutliga skatten avseende taxeringsåren 2009–2013, som skulle ha betalats i mars påföljande kalenderår, har för samtliga år betalats för sent.² Beloppen uppgick till 377 000 kr, 89 000 kr, 80 000 kr, 99 000 kr och 22 000 kr. Dessa belopp inkluderade mervärdesskatt. Förseningarna var mellan 39 och 45 dagar. Den slutliga skatten om 9 000 kr från 2014 års taxering reglerades elva dagar för sent.

Saldot på skattekontot uppgick den 27 april 2015 till 202 kr.

A-son har uppgett följande.

Han startade verksamhet inom ekonomi och revision som enskild näringsidkare år 1996 under firma A-sons Revisionsbyrå. Han drev verksamheten tillsammans med sin hustru, som inte är revisor, till år 2009 då han började en anställning hos en större revisionsbyrå. Han har därefter inte bedrivit någon verksamhet i den enskilda firman. Hans hustru hade, när han påbörjade den nya anställningen, en egen kundkrets som hon skötte självständigt. Hon ville fortsätta sin verksamhet i den inarbetade firman då hon ansåg att det skulle bli lättare att behålla befintliga kunder och rekrytera nya kunder, vilket han samtyckte till. Detta var orsaken till att han inte avregistrerade verksamheten förrän i januari 2015. Hans hustru hanterade betalning av skatter avseende verksamheten. Detta gäller även de skatter som han var betalningsskyldig för.

Han kan konstatera att skatterna har betalats för sent och efter påminnelser, men alltid utan att restföring har skett. Han har varit alltför passiv och litat på att hans hustru skulle göra inbetalningar i rätt tid. Han borde ha reagerat på förseningarna och avregistrerat sig tidigare.

3 RN:s bedömning

² Skatten avser inkomståren 2008–2012.

Av 6 § jämförd med 4 § revisorslagen framgår vilka grundkrav som ställs på en godkänd revisor. Ett av dessa krav är att revisorn är redbar och i övrigt lämplig att utöva revisionsverksamhet. Kravet gäller inte bara vid tiden för godkännandet utan även fortsättningsvis.³

Kravet på redbarhet och lämplighet går tillbaka på liknande bestämmelser i 1995 års revisorslag.⁴ I författningskommentaren till 4 § i den lagen uttalas att det allmänna redbarhetskravet är avsett att markera att prövningen ska ta sikte på frågan om den sökandes allmänna hederlighet, pålitlighet och integritet motsvarar de krav som bör ställas på en revisor. I kravet ligger också ett krav på redbarhet i ekonomiska angelägenheter. Förutom ekonomiska brott kan underlåten betalning eller annan misskötsel av ekonomiska åtaganden ge anledning till tvekan om en persons lämplighet som revisor. Det är dock endast vid upprepade betalningsförsummelser och allvarlig misskötsel som sökandens lämplighet kan ifrågasättas.⁵

A-son har under åren 2010–2015 brustit i sina skyldigheter avseende betalning av skatter och avgifter. Den förklaring han har lämnat, dvs. att hans hustru bedrev verksamheten och skulle ombesörja betalning av skatter och avgifter för hans räkning, medför inte att han kan undgå ansvar för de angivna bristerna.

Bristerna har inneburit att A-son har underlåtit att uppfylla skyldigheter på områden där en revisor i sin yrkesutövning har en lagstadgad skyldighet att påtala fel och brister, se 9 kap. 34 § aktiebolagslagen (2005:551). Den misskötsel som har före-kommit och pågått under lång tid får anses allvarlig. Han har därigenom inte levt upp till de krav på lämplighet i ekonomiska angelägenheter som ställs på en godkänd revisor. Det finns därför inte förutsättningar att bevilja hans ansökan om fortsatt godkännande. Ansökan ska alltså avslås. Med stöd av 18 § tredje stycket revisorslagen bestämmer RN att beslutet ska gälla omedelbart.

Ärendet har avgjorts av RN genom dess tillsynsnämnd. I beslutet har deltagit hovrättspresidenten Sten Andersson, ordförande, kammarrättspresidenten Stefan Holgersson, vice ordförande, enhetschefen Tomas Algotsson, advokaten Rune Brännström, rådgivaren vid Finansinspektionen Eva Ekström, auktoriserade revisorn Mikael Ernström (skiljaktig), direktören Per-Ola Jansson, skattejuristen Kerstin Nyquist (skiljaktig) och auktoriserade revisorn Ola Wahlquist (skiljaktig). Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit myndighetschefen Anita Wickström, chefsjuristen Adam Diamant, avdelningsdirektören Fredrik Bengtsson, experten Kerstin Stenberg samt revisionsdirektören Inger Blomberg som har föredragit ärendet.

Skiljaktig mening, se bilaga 1.

³ Prop. 2000/01:146 s. 88 f.

⁴ Lagen (1995:528) om revisorer.

⁵ Prop. 1994/95:152 s. 72.

Det är vår mening att försummelserna, som inte har skett i A-sons revisionsverksamhet, inte är så allvarliga att de bör föranleda ett avslag på hans ansökan om fortsatt godkännande. Försummelserna bör i stället hanteras inom ramen för ett disciplinärende.

Mikael Ernström

Kerstin Nyquist

Ola Wahlquist